

[Finansministeren.]

vilde kunne undgaa at benytte indirekte Afgifter. Jeg finder derfor, at den stadige Agitation mod saadanne maa siges at være billig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den under Punkt 4 paa Dagsordenen opførte Sag er endnu ikke oversendt fra Folketinget og maa derfor udgaa af Dagsordenen.

Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 11⁴⁵.

Mødet udsat Kl. 11³⁷.

Mødet genoptaget Kl. 11⁴⁵.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 395 af 12. Juli 1946 om Straf for Krigsforbrydelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1683).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg har hermed den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 395 af 12. Juli 1946 om Straf for Krigsforbrydelser i den Skikkelse, hvori dette Lovforslag er vedtaget af det andet høje Ting.

Ved dette Lovforslag tilsigtes det at raade Bod paa nogle praktiske Vanskeligheder; som er opstaaet i Forbindelse med Paadømmelsen af Krigsforbrydersager, altsaa Sager mod de tyske Krigsforbrydere. Ved Krigsforbryderloven blev Sagerne Behandling henlagt til Københavns Byret. Da mange af Sagerne har vist sig at være meget umfangsrigge, vil det være nødvendigt, at en eller to Byretsafdelinger i længere Tid bliver beskæftiget alene med disse Sager.

Vi har derfor i Justitsministeriet fundet det nødvendigt, at der bliver givet Adgang til at konstituere de fornødne yderligere Dommere i Københavns Byret, saa længe disse Sagers Behandling staar paa; det samme gælder Østre Landsret, naar Sagerne efter Paaankning naar dertil. Det er dette, Lovforslaget bl. a. tilsigter at give Justitsministeren Bemyndigelse til.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget angaar Udtagelse af Domsmænd og Beskikkelse af Forsvarere. Af Retsplejelovens almindelige Regler følger, at de Domsmænd, som skal medvirke ved Sagerne Paadømmelse, altid skal udtages i København. Imidlertid har det vist sig, at noget over Halvdelen af Sagerne angaar Personer, som har begaaet deres Forbrydelse i Provinsen, navnlig i store Provinsbyer som Aalborg, Odense og Aarhus. Det maa derfor forventes, at Retsformanden i de fleste af disse Sager af Hensyn til Bevisførelsen vil benytte den Adgang, som i Krigsforbryderlovens § 10 er givet til at sætte Retten paa Gerningsstedet uden for København. Det vilde imidlertid være urimelig byrdefuldt for københavnske Domsmænd, hvis man paalagde dem at rejse med Retten ud til Provinsen for at paadømme disse Sager. Derfor foreslaas det i Lovforslaget, at der gives Adgang til at udtage Domsmænd i den Retskreds, hvor Retten sættes. Endvidere har vi fundet det rimeligt, at der, naar Retten sættes i Provinsen, gives Adgang til som Forsvarer at kunne beskikke en af de lokale beskikkede Forsvarere.

Det er de Ændringer i den gældende Lov, Forslaget tilsigter, og jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Steineke: Selv om man maaske nok kunde mene, at den Situation, der har foranlediget dette Lovforslag, kunde være forudset allerede i Juli 1946, da vi vedtog Loven om Straf for Krigsforbrydelser, er der dog ikke af Hensyn hertil nogen Grund til at modsætte sig, at de af den højtærede Justitsminister gennemgaaede Ændringer gennemføres, saa meget mindre som disse Ændringer maa forekomme baade praktisk fornuftige og sagligt forsvarlige. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Bjerre: Uanset at hverken den højtærede Justitsminister eller andre i 1946 forudsaa, at disse Ændringer maatte være praktiske om end ikke nødvendige, synes